

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางสภาพเศรษฐกิจแบบทุนนิยมในปัจจุบัน ทำให้การรายงานข่าวเต็มไปด้วยการแข่งขันกัน โดยพยายามใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวที่เร้าอารมณ์ เพื่อช่วงชิงกลุ่มผู้อ่านให้ได้มากที่สุด โดยหนึ่งในประเด็นที่สื่อมักจะยกขึ้นมาเสนอในการพาดหัวข่าว เพราะเป็นประเด็นที่เสนอไปแล้วมักจะขายได้ก็คือการนำเสนอข่าวในประเด็นเรื่องเพศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นเรื่องเพศที่มีวัยรุ่นเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ก็จะต้องได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นไปอีก

จากงานวิจัยเรื่องเพศและการสื่อสารในสังคมไทยของวิลาสินี พิพิธกุล และกิตติ กัญภัย ได้มีการกล่าวไว้ว่าประเด็นในเรื่องเพศที่สื่อมักนำมาเสนอนั้น ประเด็นในเรื่องของเพศกับวัยรุ่นมักถูกเลือกนำมาเสนออยู่ในลำดับที่ 3 ซึ่งในทุกเหตุการณ์จะถูกนำเสนอในแง่มุมเดียวกัน คือปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ที่เหมาะสมของวัยรุ่น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ซึ่งเป็นการนำเสนอในลักษณะที่ สื่อมวลชนได้ตัดสินใจตีความถูกผิดให้กับพฤติกรรมนี้เรียบร้อยแล้วว่าเป็นการกระทำที่ผิด และผู้กระทำคือวัยรุ่นนั้นเปรียบได้กับผู้ฝ่าฝืนละเมิดกฎระเบียบของสังคม การนำเสนอเรื่องเพศกับวัยรุ่นในลักษณะตัดสินถูกผิดของหนังสือพิมพ์เช่นนี้สอดคล้องกับคำอธิบายในหนังสือเรื่อง "วาทกรรมและการพัฒนา" ของดร.ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร ที่กล่าวว่า "ในระบบของวินัย เด็กๆ จะถูกจัดระเบียบหรือทำให้มีความเฉพาะเจาะจงมากกว่าผู้ใหญ่" ซึ่งเราอาจจะมองได้ว่าการที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวเช่นนี้ก็เปรียบเสมือนหนังสือพิมพ์กำลังทำหน้าที่ของ "ผู้ใหญ่" ที่กำลัง "ห้ามปราม ตักเตือน และลงโทษ" เด็กหรือเยาวชนที่หนังสือพิมพ์มองเห็นว่าได้กระทำความผิด ซึ่งความเป็นจริงแล้วสื่อที่ทำหน้าที่เปรียบเสมือนผู้ใหญ่ นั้น ควรจะกลับมาวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของตนเองด้วยว่าตนได้ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างเหมาะสมแล้วหรือไม่ สื่อแน่ใจได้อย่างไรว่าการนำเสนอข่าวของตัวเองในแต่ละวันไม่ได้มีส่วนสร้างปัญหาเหล่านั้นให้กับเด็ก "สื่อมวลชนจะต้องศึกษาเข้าใจผู้รับและควรให้ความสำคัญแก่เด็กและเยาวชนมากกว่าที่เป็นอยู่ พึงตระหนักอยู่เสมอว่าเด็กยังด้อยความสามารถในการใช้เหตุผลทางจริยธรรม และพัฒนาการทางด้านนี้เป็นสำคัญ ผู้ใหญ่จะต้อง ทำตนให้เป็นตัวอย่งที่ดีแก่เด็ก สื่อมวลชนก็มีฐานะเป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้ใหญ่ที่ตัวโต

และเสียงดังมองเห็นได้ในทุกที่ ได้ยินในทุกแห่ง จึงยังต้องสำรวจและระมัดระวังที่สุดไม่ว่าจะกระทำการใด¹

สภาพสังคมในปัจจุบันดูเหมือนว่า จะยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใหญ่และเด็กดูยิ่งห่างไกลออกไปทุกที ทั้งๆ ที่ในทุกยุคทุกสมัยนั้นวัยรุ่นก็มักจะเป็นวัยที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ มากมายกว่าวัยอื่นๆ แต่ดูเหมือนว่าในยุคสมัยนี้วัยรุ่นจะต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ด้วยความโดดเดี่ยวมากกว่าในยุคสมัยก่อน เนื่องจากปัจจัยในหลายๆ ด้านที่เป็นตัวผลักดันให้ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้น ดังนั้นเราจึงควรหันมาให้ความสำคัญต่อการศึกษา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัยรุ่นว่าความเป็นจริงแล้วได้เกิดอะไรขึ้นกันแน่กับเยาวชนเหล่านั้น

เนื่องจาก "วัยรุ่น" นั้นนับว่าเป็นวัยที่มีความสำคัญมากวัยหนึ่งในช่วงชีวิตของคนจน นักวิชาการบางท่านเรียกชานานวัยนี้ว่าเป็น "วัยวิกฤติ" "วัยหัวเลี้ยวหัวต่อแห่งชีวิต" ความสำเร็จก่อนของวัยนี้ได้เป็นที่สังเกตมาตั้งแต่โบราณจนถึงทุกวันนี้ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นระยะที่การเข้าใจตนและการยอมรับตนของวัยรุ่น มีความเปราะบาง และสับสนง่ายที่สุดยิ่งกว่าวัยใดๆ ของชีวิต การเข้าใจตนอย่างถูกต้องมีความสำคัญยิ่งต่อการดำเนินชีวิตอย่างผาสุกทั้งทางกายและจิตใจ (3-4) และเนื่องจากสังคมในยุคปัจจุบันวิถีชีวิตมีความสลับซับซ้อน คนไม่อยู่ติดกับที่ สายสัมพันธ์และเอื้อยระหว่างมนุษย์จึงมีความ "ห่างเหินและผิวเผิน" ทำให้ในปัจจุบันกลุ่มวัยรุ่นมีความอ้างว้าง เปล่าเปลี่ยวทางจิตใจ มีความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง ในครอบครัว ในโลก ในชีวิต ในสังคม จนกลายเป็น "วัยรุ่นที่มีตนอันสับสน" มากมายยิ่งกว่าในยุคใดๆ โดยมีสาเหตุที่สำคัญหลายประการ ได้แก่

1. ช่วงวัยรุ่นกินเวลานานขึ้น เพราะสังคมและเศรษฐกิจซับซ้อนขึ้น เด็กต้องใช้เวลาเป็นวัยรุ่นนานกว่าในอดีต กว่าที่จะได้รับการยอมรับ ทั้งๆ ที่ร่างกายได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่มานานแล้ว
2. เด็กต้องถูกบีบคั้นให้ช่วยเหลือตัวเองเร็วขึ้น ในขณะที่ยังไม่พร้อมทางอารมณ์ สังคม และแนวคิด ทำให้เด็กต้องลองถูกลองผิดมากขึ้น ซึ่งบางครั้งทำให้เกิดโทษมากกว่าคุณ
3. ความจำเป็นทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ใหญ่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับเด็กน้อยลง²

¹ ปริญญา ปราชญานุพร, สื่อมวลชน ทำให้เด็กเสียคนหรือไม่? (กรุงเทพฯ : บัคเคเรสส์, 2531), หน้า 193.

² ศรีเรือน แก้วกังวาล, วัยรุ่นไทย ภาพสะท้อนจากมุมหนึ่ง (กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2523), หน้า 4-5.

จากการศึกษาสภาพและสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมโดยทั่วไป ในปัจจุบันพบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กและเยาวชนไทยกระทำผิดต่อกฎหมายนั้นนอกจากพันธุกรรมเด็ก การขาดความอบอุ่นจากบิดามารดาและสภาวะเศรษฐกิจที่รัดตัวแล้ว สาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เกิดจากสาเหตุทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการเผยแพร่วัฒนธรรมและความเจริญทางวัตถุของประเทศในตะวันตกบางอย่างที่ไม่เหมาะสมทางสื่อสารมวลชนประเภทต่างๆ นอกจากนั้นสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้เป็นสิ่งยั่วยุเข้ายวนให้ประชาชน โดยเฉพาะเยาวชนประพฤติปฏิบัติไม่เหมาะสม และชักนำไปสู่การประกอบอาชญากรรมในที่สุด³

เมื่อมองจากภาพรวมและปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมดในสังคมแล้ว เราก็จะเห็นได้ว่าปัญหาเหล่านี้ได้กลายมาเป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ทำให้วัยรุ่นเกิดการกระทำที่ไม่เหมาะสม และถ้าเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับว่าวัยรุ่นได้กลายเป็น "เหยื่อ" ของระบบสังคมที่ล้มเหลว และขาดการแก้ไขจากผู้ใหญ่ที่เห็นว่าปัญหาวัยรุ่นไม่สำคัญ จนเมื่อปล่อยเวลาให้ผ่านไปเนิ่นนานบาดแผลเหล่านี้เรื้อรังจนยากที่จะแก้ไข และเมื่อบาดแผลนี้เริ่มปรากฏชัดขึ้นในสังคม ผู้ใหญ่ก็กลับมากล่าวโทษและโยนความผิดให้กับวัยรุ่นว่าเป็นผู้สร้างปัญหาขึ้นมาเองและพยายามผลักไสพวกเขาเหล่านั้นออกไป

ภาพของปัญหาวัยรุ่นในปัจจุบันนั้น ดูเหมือนว่าจะจะเป็นภาพที่ยังมีดสลับและถูกปกคลุมด้วยม่านหมอกของ "วาทกรรม" ที่สื่อสร้างขึ้น ทำให้หลายๆ สิ่งหลายๆ อย่างที่เรามองเห็นและได้รับรู้นั้น ไม่สามารถแน่ใจได้เลยว่าเราได้รับรู้และมองเห็นข้อเท็จจริงแล้วหรือไม่ หรือว่าเราจะต้องพยายามเพ่งมองผ่านม่านหมอกของวาทกรรมเหล่านั้นเพื่อพยายามค้นหาความจริงด้วยตัวเอง

เพราะการรายงานข่าวในประเด็นเรื่องเพศและวัยรุ่นที่สื่อนำเสนอ นั้น มักจะเป็นการนำเสนอแบบประโคมข่าวมากกว่าตรวจสอบข่าวว่ามีความเป็นมาอย่างไร โดยการรายงานข่าวก็จะเป็นการรายงานข่าวแบบ "ฉาบฉวย" เน้นความหวือหวามากกว่า มุ่งที่จะเสนอข่าวเพื่อชี้แจงประเด็นความจริงและสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ให้กับประชาชน โดยสร้างชุด "วาทกรรม" ขึ้นมาเพื่อเน้นย้ำในสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องการ ด้วยการพยายามประกอบสร้างความจริงโดยการเลือกกลุ่มคำหรือการใช้ภาษาที่ทำให้

³ สำนักงานสภาวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, "รายงานสัมมนาทางวิชาการเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยความร่วมมือของผู้ทรงคุณวุฒิในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ" วันที่ 22-26 ธ.ค. 2512 ณ หอประชุมโรงพยาบาลรามารัตนิตี (กรุงเทพฯ, โรงพิมพ์สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์แห่งประเทศไทย, 2515), หน้า 279.

ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมได้ง่าย และเลือกหยิบยกเอาความเชื่อและกรอบแนวคิดต่างๆ ที่ผู้อ่านคุ้นเคยมาเป็นส่วนประกอบสร้างความจริงในข่าวให้เกิดขึ้น และสื่อจะมีวิธีการนำเสนอกรอบความคิดเดิมโดย การสร้างชุด "วาทกรรม" ที่หลากหลายออกมา แต่ในชุดวาทกรรมที่หลากหลายเหล่านั้นก็ล้วนแล้วแต่ ถูกผลิตขึ้นมาเพื่อตอกย้ำแนวคิดเดิมทั้งสิ้น

โดยการสร้างวาทกรรมข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องเพศเหล่านี้ เราสามารถพบเห็นได้แทบจะทุกวัน ในการนำเสนอข่าว ไม่ว่าจะเป็นในหนังสือพิมพ์เชิงประชานิยมหรือหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ แต่อาจจะมีข้อแตกต่างกันไปตามนโยบายและการนำเสนอข่าวของแต่ละฉบับ อย่างเช่นในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐก็จะเน้นการพาดหัวข่าวด้วยภาษาที่เร้าใจ หัวสีหน้าหนึ่ง เดลินิวส์และคมชัดลึกก็จะมีลักษณะคล้ายๆ กัน ส่วนในหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ เช่น มติชน และผู้จัดการรายวันนั้นก็มีการนำเสนอข่าวประเภทนี้อยู่ แต่การพาดหัวข่าวจะใช้ภาษาที่ค่อนข้างเบา และมุ่งนำเสนอข้อเท็จจริงมากกว่า และก็ไม่ลงเป็นข่าวหน้าหนึ่ง แต่จะเป็นข่าวแทรกอยู่หน้าใน (จากการเก็บข้อมูลข่าวเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์มติชน ตั้งแต่เดือนเมษายนปี 2547 ถึงเดือนเมษายน 2548 ปรากฏว่ามีข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นที่ขึ้นหน้า 1 หรือสลับที่ปรากฏบนหน้า 1 น้อยมาก โดยในบางเดือนไม่มีการนำเสนอข่าวเลย เช่นในเดือนพฤษภาคม กรกฎาคม และสิงหาคม ในขณะที่หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และคมชัดลึก มักจะปรากฏข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นในหน้า 1 หรือสลับที่ปรากฏบนหน้า 1 โดยเฉพาะในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน)

“ 47 สังคมเสื่อม ผงะเด็กหญิงรับข่มขืนเด็กชาย “

(หน้า 1 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันที่ 1 มกราคม 2548)

“ คลินิกดังรับทำแท้ง ใจเขาริดวันละ 100 “

(หน้า 1 หนังสือพิมพ์คมชัดลึก วันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2548)

“ นศ. ผัวเมีย ข่าโยนทารก กำจัดมารหัวชน “

(หน้า 1 หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ วันอาทิตย์ที่ 6 มิถุนายน 2547)

จะเห็นได้ว่าวาทกรรมทั้งหมดนี้ได้ทำหน้าที่ในฐานะกลุ่มคำ โดยเป็นภาษาที่ทำหน้าที่สื่อสารความรู้หรือสร้างความหมายสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีอยู่ในเวลานั้น เพราะวาทกรรมไม่ใช่เป็นเพียงภาษา บางครั้งวาทกรรมทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และทัศนคติ โดยผ่านทางภาษา บางครั้งวาทกรรมทำหน้าที่เป็นกระบวนการสร้างความหมายให้กับสรรพสิ่ง ทั้งยังทำหน้าที่รักษาสิ่งที่สร้างขึ้นให้คงอยู่ และเป็นที่ยอมรับในสังคม จนกลายเป็นวาทกรรมหลักของสังคม

“ วาทกรรมของบรรดาผู้เชี่ยวชาญในแขนงวิชาต่างๆ ภาคปฏิบัติการของวาทกรรมจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของสิ่งที่พูด/สิ่งที่ศึกษาว่าจะพูดอย่างไร พูดเรื่องอะไร ใครเป็นผู้พูด จึงจะได้รับความหมาย สื่อสารกันรู้เรื่องและเป็นที่ยอมรับในสังคม นอกจากนี้ ภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรมยังสถาปนาผู้พูดให้มีอำนาจ/ความชอบธรรมในการพูดเรื่องนั้นๆ อีกด้วย”⁴

และด้วยสาเหตุนี้เอง จึงทำให้หนังสือพิมพ์นั้นมีย่านอำนาจในการสร้างวาทกรรมต่างๆ อีกทั้งหนังสือพิมพ์ยังถือว่าตนเป็นสถาบันที่มีอำนาจอันชอบธรรมในการให้ข้อมูลข่าวสาร และเมื่อหนังสือพิมพ์สร้างวาทกรรมเหล่านี้ขึ้นมา ผู้คนส่วนใหญ่ก็ให้ความเชื่อถือและยอมรับวาทกรรมเหล่านั้น เนื่องจากสถาบันสื่อมวลชนถือเป็นสถาบันที่มีความชอบธรรมในการนำเสนอข่าวสารเรื่องราวต่างๆ และมวลชนให้ความไว้วางใจและยอมรับในข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น

การที่สื่อสร้าง "วาทกรรม" และนำเสนอข่าวในเรื่องนี้บ่อยๆ นั้น เมื่อดูแล้วเราอาจจะมองว่าเป็นการนำเสนอข่าวในเชิงเผด็จการและมุ่งที่จะตักเตือน แสดงให้เห็นถึงความห่วงใยที่มีต่อวัยรุ่นแต่ในเบื้องหลังวาทกรรมแห่งความห่วงใยเหล่านี้ คนในสังคมยังไม่ตระหนักว่า มีอำนาจใดแฝงอยู่ และวาทกรรมแห่งความห่วงใยเหล่านี้ อาจกลายเป็นดาบสองคมที่จะกลับมาทำร้ายวัยรุ่นเหล่านั้นเสียเองเพราะวาทกรรมเหล่านี้ จะกลายเป็นความกดดันและผลักดันให้วัยรุ่นออกไปสร้างพื้นที่ของตัวเองจนก่อให้เกิดภาวะเสี่ยงต่อการกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเพิ่มมากขึ้น

สื่อมวลชนและสถาบันอื่นๆ ที่รับผิดชอบต่ออนาคตของชาติ ซึ่งฝากไว้กับเด็กและเยาวชนในวันนี้จึงควรตระหนักอยู่เสมอว่า “สื่อมวลชนเปรียบเสมือนหนึ่งมีดสองคม อาจเป็นผู้นำของมติมหาชนได้ แต่ในขณะเดียวกันอาจเป็นตัวทำลายหรือก่อให้เกิดความระส่ำระสายในสังคมได้เช่นกัน” ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าท่านจะใช้ “คม” ด้านไหนเท่านั้น⁵

นอกจากนั้นวาทกรรมเหล่านี้ จะกลายเป็นการบ่มเพาะวัฒนธรรมแห่งการมองโลกในแง่ร้ายและทำลายความไว้วางใจซึ่งกันและกันให้เกิดขึ้นในสังคม ทำให้คนในสังคมมองวัยรุ่นในแง่ร้ายและพากันตำหนิติเตียนมากกว่าที่จะคิดเข้ามาช่วยเหลือหรือแก้ปัญหา พ่อแม่ใช้วิธีดุคำลูก

⁴ ไชยรัตน์ เจริญสินโอฟาร์, วาทกรรมและการพัฒนา, (กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและผลิตตำรา มหาวิทยาลัยไทยเกริก, 2542) หน้า 25.

⁵ เกษม ศิริสัมพันธ์, ดร., “ การสื่อสารมวลชน - ความหมายและอิทธิพล ” อ้างในกระทรวงศึกษาธิการฯ สื่อมวลชนจะเป็นความหวังให้แก่ชาวบ้านได้อย่างไร “ หน้า 14.

มากกว่า ดักเตียน ครูเลือกการลงโทษศิษย์มากกว่าให้คำปรึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้เป็นการเพิ่มช่องว่างระหว่างผู้ใหญ่และเด็กให้มีมากขึ้น

สิ่งที่สำคัญและอยากให้สื่อในทุกแขนงหันมาให้ความสำคัญก็คือ ถึงเวลาแล้ววี่งที่การนำเสนอข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชนนั้นควรจะมีการหันกลับมาเอาใจใส่และให้ความสำคัญคำนึงถึงเป็นพิเศษ การทำข่าวเหล่านี้ควรเพิ่มความละเอียดอ่อนให้มากขึ้น ไม่ใช่เป็นการพาดหัวข่าวที่ใช้คำเร้าอารมณ์อย่างที่ผ่านมา และมักจัดเอาข่าวที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน เป็นข่าวที่ขายได้และนำมาพาดเป็นหน้าหนึ่งเพื่อดึงดูดความสนใจ

โดยหลักการที่ลองเสนอแนะไว้ให้พิจารณาก็คือ ในการทำข่าวที่มีเด็กตกเป็นผู้เสียหายถูกระทำถูกข่มเหงรังแก หรือแม้แต่เด็กเป็นผู้ต้องหาก็ตาม กองบรรณาธิการข่าวควรมอบหมายให้นักข่าวที่มีความรู้ ความเข้าใจและมีความละเอียดอ่อนในเรื่องปัญหาเด็กและเยาวชนเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่ควรจรรยาบรรณข่าวในมุมมองแบบข่าวอาชญากรรม ควรเน้นการรายงานโดยให้น้ำหนักกับการสะท้อนให้เห็นภาพรวมและรากเหง้าของปัญหา มากกว่าการถ่ายทอดรายละเอียดของเหตุการณ์ในลักษณะที่เปิดเผยเด็กเป็นรายตัว หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลที่มีรายละเอียดเฉพาะเจาะจงตัวเด็ก หรือเปิดเผยตัวเด็ก⁶

ดังนั้นในการศึกษา วาทกรรมวัยรุ่นกับเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์และการตีความของผู้ถูกสร้างในครั้ง นี้ จึงมีความต้องการที่จะมุ่งวิเคราะห์และศึกษาว่า วาทกรรมเรื่องเพศที่เกี่ยวกับวัยรุ่นอะไรบ้างที่หนังสือพิมพ์สร้างขึ้น รวมไปถึงมุ่งที่จะวิเคราะห์และถอดรหัสวาทกรรม เพื่อให้บุคคลทั่วไป (โดยเฉพาะผู้ใหญ่) ได้มีความเข้าใจถึงอำนาจที่แฝงอยู่ในวาทกรรมเหล่านั้น รวมทั้งศึกษาถึงการตีความวาทกรรมของเด็กวัยรุ่น เพื่อที่เราจะทราบว่า วาทกรรมเหล่านั้นได้ส่งผลกระทบต่อวัยรุ่นบ้าง

⁶ สุภาพร โพธิ์แก้ว , " เด็ก : เหยื่อของข่าวที่ต้องได้รับการคุ้มครอง " , จับจ้องมองสื่อ (กรุงเทพฯ : โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬา, 2541) , หน้า150 .

หลังจากที่เรามองข้ามสิ่งนี้มานาน จนปล่อยให้วาทกรรมข่าวที่สร้างขึ้นเหล่านี้มากำหนดภาพลักษณ์ของวัยรุ่นปัจจุบัน จนบดบังความเป็นจริงในบางเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประเด็นและชุดความหมายต่างๆ ของวาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นที่ประกอบสร้างโดยหนังสือพิมพ์
2. เพื่อศึกษากระบวนการ ปัจจัย และองค์ประกอบต่างๆ ในการประกอบสร้างวาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นของหนังสือพิมพ์
3. เพื่อศึกษาถึงการตีความวาทกรรมเรื่องเพศของเด็กวัยรุ่นที่ปรากฏในข่าว

ปัญหาคำวิจัย

1. วาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นที่ประกอบสร้างโดยหนังสือพิมพ์ มีประเด็นและมีชุดความหมายอะไรบ้าง
2. หนังสือพิมพ์มีวิธีการประกอบสร้างวาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่เป็นองค์ประกอบของวิธีการดังกล่าว
3. การตีความวาทกรรมเรื่องเพศของเด็กวัยรุ่นที่ปรากฏในข่าว เป็นเช่นไร

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อสร้างความเข้าใจและขยายแนวคิดในเรื่องวาทกรรมและการประกอบสร้างความหมายของหนังสือพิมพ์ กับเรื่องเพศ
2. เพื่อให้ประชาชนทั่วไปตระหนักถึงอำนาจและสิ่งที่แฝงมากับวาทกรรมชุดต่างๆ และบริโภคข่าวโดยใช้วิจารณญาณมากขึ้น